

SKATTENYTT

OFFICIELLT ORGAN FÖR TAXERINGSNÄMNSORDFÖRANDENAS RIKSFÖRBUND

NR 8—9 1983

Erik Wärnberg

† 27 maj 1983

Erik Wärnberg, ordförande i riksdagens skatteutskott sedan 1974, avled hastigt den 27 maj 1983 i en ålder av nyss fyllda 64 år. Han var f d trävaruhandlare i Opphem, Rimforsa, Östergötland och invaldes i riksdagen 1957. Där tjänstgjorde han till att börja med i bevillningsutskottet, där han jämte John Kinna Ericsson tillhörde de ledande socialdemokraterna och, efter riksdagens omorganisation, fr o m 1971 i skatteutskottet.

Erik Wärnberg innehade vid sidan av ledamotskapet i riksdagen många betydelsefulla uppdrag. Han var bl a fullmäktig i riksbanken och under många

år ledamot av riksdagens förvaltningsstyrelse. Han var också den som ivrigast verkade för riksdagens återflyttning till huset på Helgeandsholmen, som han ansåg mer värdigt ett parlament än lokalerna vid Sergels torg. Som ordförande i kommittén för ombyggnaden av Helgeandsholmen lade han också ned ett betydande arbete för att riksdagen där skulle få ett så rationellt och trivsamt hem som möjligt.

Erik Wörnberg hade också tid för åtskilliga utredningsuppdrag. Han var bl a under flera år ordförande i företagsskatteberedningen och sedermera också i 1980 års företagsskattekommitté.

Som skatteutskottets ordförande var hans strävan alltid att söka åstadkomma skatteregler som skulle möjliggöra en så rimlig och rättvis beskattning som möjligt, samtidigt som han — inom ramen för vad som var politiskt möjligt — sökte tillgodose administrationens intresse av förenklingar och en förbättrad taxerings- och uppbördsorganisation. Hans grundliga kunskaper på skatteområdet, hans breda näringslivserfarenhet och hans objektivitet gjorde det ofta möjligt för honom att även i politiskt låsta situationer finna lösningar som kunde accepteras också av hans meningsmotståndare.

Att detta i förening med hans ärlighet, oräddhet och effektivitet gjorde honom mycket populär också i motståndarlägret säger sig självt. Och det är betecknande att han ansågs böra leda utskottet även efter den borgerliga valsegern 1976.

Det torde ha varit i första hand Erik Wörnbergs förtjänst att stämningen inom skatteutskottet — trots ofta hårda meningsmotsättningar — alltid varit kamratlig och hjärtlig.

Att en ordförande med Erik Wörnbergs kvalifikationer blev särskilt uppskattad av utskottskansliet är inte ägnat att förvåna. Själv anser jag det vara en förmån att ha fått arbeta med honom som ordförande.

Carl-Lennart Hagberg